

Torsdag den 20.03.2008 – Luang Prabang (Laos).

Op og spise morgenmad og vente på afhentning kl. 07.50 til heldagstur med elefantridning, vandfald mv. Klokkeren 8 får vi hotellet til at ringe til tur-arrangøren for at høre, hvor de bliver af. De er undervejs.

Da vi endelig bliver afhentet kører vi til et andet sted i byen, hvor vi skal over i en anden minibus. Her sidder et fransk par og venter, hvorefter vi kører byen rundt for at finde nogle flere, der skal med. Det virker lidt uorganiseret.

Vi kommer frem til elefant-campen noget forsinket i forhold til den plan, som vi fik udleveret dagen før. Den silkelandsby, som vi skulle have været forbi inden, kom vi aldrig til. Guiden siger (på meget mangelfuldt engelsk), at chaufføren må have glemt det. Det er nu ikke fordi, at vi ikke sagtens kan undvære, men vi undrer os lidt over, hvem det er, der styrer turen. Det viser sig samtidig, at vor heldagstur er slået sammen med en halvdagstur til elefanterne. Måske er silkelandsbyen ikke med på deres program, så den derfor blev sprunget over.

Nå, hovedformålet med turen var jo også elefanterne, og der er vi nu. Susan starter med at få sig en forskrækkelse, da et par elefanter kommer til syne. Det er godt nok nogle store dyr.

Vi placeres med det samme to og to i en stol på ryggen af hver sin elefant via en til formålet opbygget platform. Foran på hver elefant sidder marhut'en, der skal "styre". Vi aftaler med det franske ægtepar, at vi senere udveksler e-mail adresser, så vi kan sende billeder af turen til hinanden.

Stille og roligt bevæger elefanterne sig ad stier gennem skoven, op og ned ad forholdsvis stejle skråninger og over floden, hvor der væskebalance rettes op. Det er et ret elegant dyr, når det bevæger sig. Det træder sig ganske forsigtigt, når terrænet ikke er helt plant, eller der er grene eller andre forhindringer. På et tidspunkt hopper marhut'en af vor elefant og giver sig til at samle et eller andet sammen fra nogle planter, som han pakker ind i nogle blade. Bendt får udleveret hans "styrepind", men den bliver der ikke brug for, da elefanten automatisk følger efter sin fører og stopper, når han gør.

Efter en god times tid på elefantryk er vi fremme ved endestationen, hvor vi hopper af og holder en kort pause, før vi i båd sejles tilbage over floden til den ventende minibus. Ifølge programmet er der ellers afsat en times tid i elefant-campen, hvor vi troede, at vi kunne gå rundt og kigge på forholdene og livet der. Vor guide forstår belejligvis ikke, hvad det er, vi siger og svarer på noget andet end det, som vi spørger om. Nå, vi må jo klage nede i bureauet i byen, når hele turen er slut.

Da vi jo skal af med halvdagsturisterne, kører minibussen tilbage til Luang Prabang. Her bliver vi også sat af, og vi skal vente en 20 minutters tid på deltagerne på et andet halvdagshold, der kun skal til vandfaldene.

Da vi endelig kommer af sted er vi én mere, end minibussen er beregnet til. Samtidig er der kun ca. 15 cm plads til benene i denne koreanske kreation af en bil. Men vi beroliges med, at der er to personer, der ikke skal med tilbage. Wow en trøst.

Godt negative når vi frem til området med vandfaldene, hvor vi går hen til foden af et af dem, hvor vi og en tysk far og hans søn af guiden får udleveret den bestilte frokost, som vi sætter os ved et bord og spiser. Ganske udmærket mad.

Både vi og tyskeren prøver at få guiden til at svare på, hvor og hvornår vi skal mødes, når vi skal tilbage. Igen forstår guiden ikke helt, hvad vi mener. Han synes åbenbart, at vi skal gå sammen rundt i området, men vi finder da ud af, at vi skal køre derfra ved 15-tiden, så vi aftaler med tyskeren, at vi mødes nede ved parkeringspladsen på dette tidspunkt, og så må vi jo finde guiden og bilen sammen.

Vi går dog alle op til toppen af det ene vandfald. De våde sten, der skal passeres er utrolig glatte, og det lykkes da også Susan at ryge på r.... undervejs. Af samme grund får den tyske knægt heller ikke lov til at gå ud at bade af sin far i det "bassin", der er ovenfor dette vandfald. Det er heller ikke et autoriseret badested.

Tyskerne og guiden fortsætter til vandfald længere oppe, men vi går nedad igen. Her finder vi de områder, hvor man godt må bade, der ligger som små bassiner forbundet med mindre vandfald. Undervejs ryger Susan en tur mere ned, denne gang i et ret mudret område. Hun har heldigvis en skiftenederdel med, som hun lidt forslået skifter til.

Bendt's klip-klappere sidder under en soppetur fast i mudderet og stropperne rives i stykker, da han forsøger at hive dem fri. For h..... De har kostet næsten kr. 10,-.

Susan lettere rystet og forslået og Bendt på bare fødder bevæger vi os tilbage mod parkeringsområdet. Undervejs går vi forbi tigeren, der for nogle år tilbage blev fundet som spæd, da krybskytter havde skudt dens mor. Den ligger bare og slapper i de 32 graders varme. Længere nede ad en sti er der et område med en del sort-bjørne i et rescue-center for dem. Vi hører lidt på en, der fortæller om centret, læser på nogle tavler, før vi går ned til parkeringsområdet, hvor vi køber nogle nye klip-klappere til Bendt og sætter os for at få en øl.

Tyskerne kommer ned samtidig med os, og de sætter sig også.

Tilbage i byen tager vi direkte tilbage til hotellet. Vi gider ikke at klage i bureauet i dag, men vi gør det i morgen, hvis vi gider. Drikkepenge til guiden bliver der i hvert fald ikke nogle af.

Vi magter lige at bestille et bord på balkonen på en af de meget anbefalede restauranter i byen, som ligger 50 meter fra hotellet.

Om aftenen får vi noget rigtig god mad på restauranten og går ellers lidt rundt på aftenmarkedet, før vi tager tilbage på hotellet, hvor vi sætter os og slapper på vor terrasse, lægger billeder ind og skriver lidt af det, som vi er kommet bagud.